

אחרי לילה של עבודה ושמיניה,

לסילוקה מהסרט היתה עבודה למעשה משמעות אחת: אם אינה יכולה להשיג בעזרת יופיה את מה שהשיגה פעם, אם כי הסכימה אפילו להתערטל, אות הוא ש' האחרים סבורים שיופיה דועך.

להשלים עם רעיון זה, פירושו היה הסוף. מרילין רצתה להוכיח עד כמה טוב האחד רים, ועד כמה ששפיתם היתה מוטעית. לא היתה דרך טובה להוכיח זאת, מאשר להופיע בסידרת צילומים זוהרים, מדהימים, מעוררי התפעלות וההערצה.

★ ★ ★

סימני ההזרה

יִרְסָה זו היא כמובן סברה בלבד, שכן מרילין לא הזכירה מעולם את תמונות העירום — בדיוק כמו שלא נתנה שום רמז על כוונתה להתאבד.

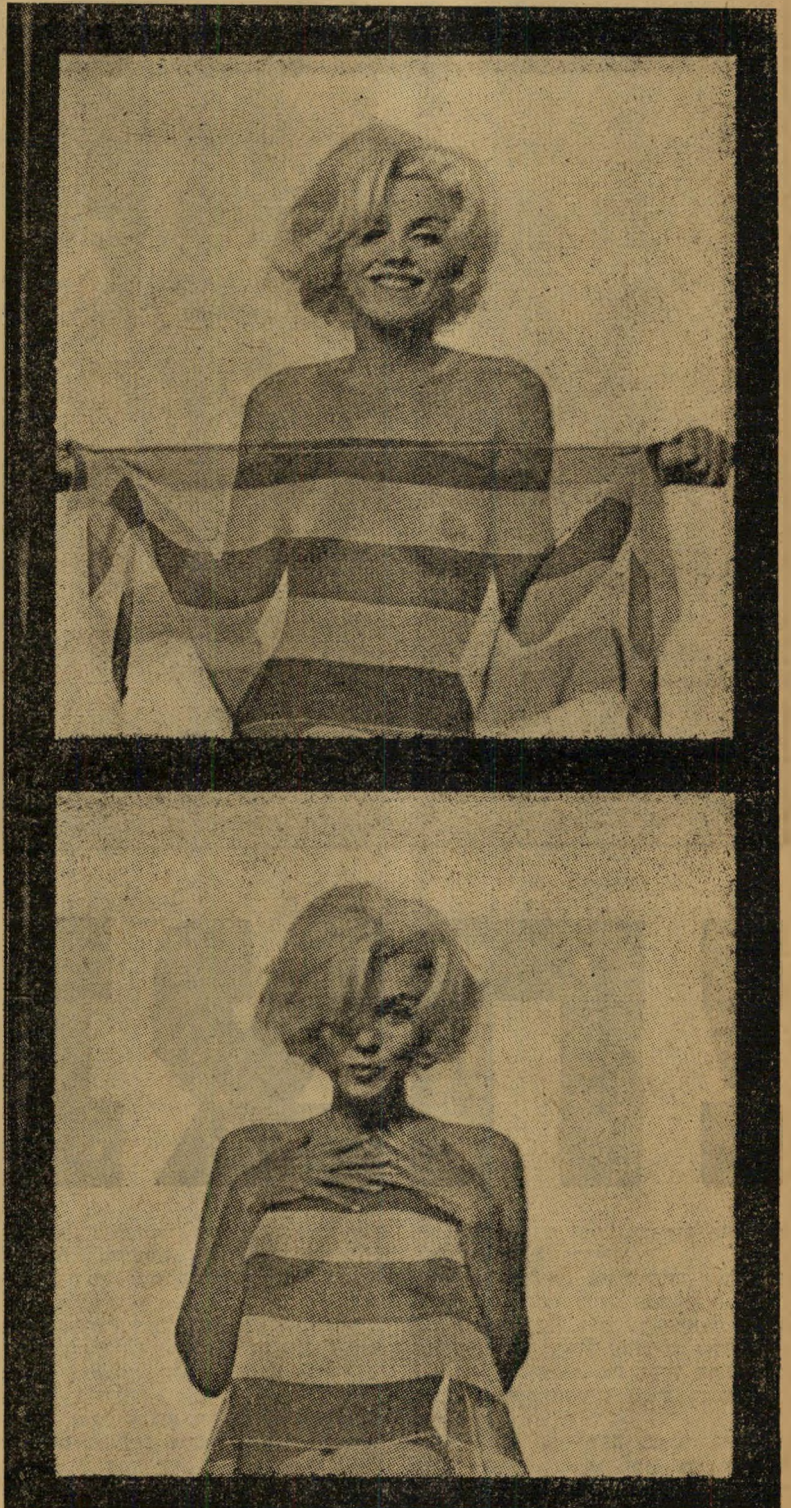
באותה מידה עצמה יתכן, שתצלומי ה' עירום ביטאו את נסיונה האחרון להיאחז בחיים, כקריאת האזעקה האחרונה, של אדם המרגיש כי הוא טובע.

יכולים גם לטעון, כי היה בדעתה של מרילין לפרסם את צילומי העירום שלה מבלי להתאבד. אולי סברה כי פירסום ה' תמונות יעורר סערה, יפנה אליה שוב את זרקורי ההתעניינות והפירסומה, יחזירה אל תוך המעגל ממנו נתלשה באכזריות כה רבה.

להופיע לראשונה בסרטים בעירום. בצעם הסכמה זו היה מעין קריאת תגר, שנועדה להצהיר: "לא חוסלתי! לא נגמרתי! הנה אני יפה, צעירה ומושכת כפי שהייתי תמיד!"

והנה הונחתה המהלומה האחרונה בשר' שרת האכזבות שנחלה מרילין. צורת עבר' דתה בסרט היתה למטה מכל ביקורת, עלתה לחברה בהפסד של ימי עבודה ומאות אלפי דולארים. היא איחרה לצילומים או לא באה בכלל, בדיוק כפי שנהגה מאז ומעולם. ב'12 שבועות הצילום הופיעה מרילין ל' חמישה ימי צילום בלבד. התנהגות בלתי ניסבלת זו לא נעשתה בכונה תחילה או מתוך קאפריזה. היא באה לענות על צורך נפשי עמוק של מרילין — להוכיח לעצמה שירצו בה ויקבלו אותה איך שלא תהיה.

והנה, הפעם לא רצו בה. היא סולקה מהסרט. צעד זה היה טראגי במיוחד עבור כוכבת, שכפי שצינו יידיה ומכריה, לא העריכה נכונה את עצמה. מרילין חייתה תמיד תחת הרושם, שיופיה הוא הצדקה היחידה. והיתה לה סיבה טובה לכך. כי שום דבר מלבד תכונות גופה ותוי פניה לא העלה אותה להצלחה. מעטות הן הנשים המוכנות להשלים בקלות עם אבדן יפין, ובעיקר מרילין, שהיופי היה עבורה האמצעי לעלייתה המסחררת משפל החברה למרום הצלחה. לכן לא יכלה להשלים עם אובדנו.

דכאון, חולניות, איבוד משקל וחוסר שינה. כך למשל, בשבועות האחרונים לפני מותה, פחדה מרילין להרדם בשל חלומות זועה שפקדו אותה, ניסתה להדכור פחד זה בעזרת גולות שינה ושתיית שמפאניה. היא איבדה גם את הענין במה שקודם לכן היה הדבר החשוב ביותר לגביה — מרילין מונרו הכוכבת. היא הפכה למת' בודדת, הוניה את הופעתה החיצונית, חולה להקפיד על הסדר בביתה, בילתה את מרבית הזמן בחדר השינה, ולא הניחה שום מקום לספק, שפשוט לא איכפת לה יותר, ושלמעשה היא כבר מנוחקת מכל העולם. באותה תקופה החלה גם מרילין, במפ' תיע, לדאוג שתישאר בזיכרון האנשים.

אלא, הסימנים מעידים, כי התאבדותה של מרילין לא היתה פרי מצב רוח רגעי. זה היה תהליך שנמשך זמן ממושך, וצילוי' מי העירום נעשו באמצעותו של תהליך זה. "מעולם לא מתבצעת התאבדות ללא סימ' ניאזורה מוקדמים", טוענים הפסיכיאטרים. "ישנם תריסרי מאורעות ומעשים המעידים על כך: מעריכת צחאה, ועד לנסיונות, חד' שים לגמרי, ליצור דברים שניצחו את זיכרם. לא תמיד מעידים מעשים כאלה על רצון התאבדות, אולם הם מהווים אזהרה כשהם מלחים בעגמת נפש, מחלות כרוניות, חוסר תיאבון, נדודי שינה ואיבוד הענין בנושאים שקודם היה בהם ענין רב". אצל מרילין מונרו התגלו כל הסימנים:

